

Versos meus d'altre temps

Fons sense temps dels anys, versos inerts, mirall
on inclino un silenci que fou gest, que voldria
recordar-se i perfer-se —ah mai feliç treball!
Vague d'atzars, em cerco en el triomf d'un dia.
Més fugaç, més pur altre jo —amb esteses mans,
com si et fos tanmateix necessari el qui es mira
mesclat amb ta aparença, ¿t'esvairàs abans
que l'enigma on s'espaien el teus mots en guspira?
¿O som, l'un per a l'altre, miratges indiscrets
d'un àngel que del seu mort orgull va renéixer
un dia en el poema, i ens recrea, desfets
dels mots que sonen i de la forma que bleixa?

Carles Riba («Estances»)

«50 Anys de la seva Mort»